

Kompanija „Ćirić MĐŽ“ posluje pod sloganom „Naše je uvek najbolje“. Osnovna delatnost ove kompanije je povrtarstvo, ratarstvo (pšenica, uljana repica, kukuruz i sumcokret) i voćarstvo i to na 3.000 ha u vlasništvu ove kompanije i 3.000 ha kompanije „Ćirić i sin“. Kompanija „Ćirić agro Titel“ bavi se uzgojem jabuka najvišeg kvaliteta. Počevši od 2012. sa 50 ha ova kompanija svake godine sukcesivno uvećava zasade i danas ima 240 ha najkvalitetnijih jabuka koje završavaju na ruskom tržištu.

Ovaj voćnjak, koji se nalazi na levoj strani na ulazu u Titel, a nastavlja na desnoj, iz smera od Novog Sada, danas je jedan od najsavremenijih u Evropi, sa svim merama zaštite: protivgradnim mrežama, sistemom za navodnjavanje kap po kap, antifrost sistemom, što je i ove godine spasilo prinos i dalo kvalitet i pun rod, koliko se moglo očekivati od mladog voćnjaka. Sve to prate najmodernije sortirke, paletizeri i pakerice, kao i hladnjača poslednje generacije, kapaciteta 21.000 tona, jer kako domaćin kaže: „Spram voćnjaka i hladnjača“. Ove godine u njoj je uskladišteno 15.000 tona jabuka, a sledeće, godine se očekuje da rod 100% popuni kapacitete. Uloženo je dosta, ali se ovde ništa ne prepušta slučaju. „Da ne dođe dan da imamo sve, a da ne možemo da uradimo ništa. Moramo da gledamo unapred. Ako ćemo gledati unazad, nismo trebali ni da sadimo“.

U stalnom radnom odnosu kompanija ima 100, a u vreme berbe zapošljava i do 400 radnika. Iza ove priče stoji gospodin Milan Ćirić iz sela Sakule, koji je u 11-oj godini ostao bez roditelja, sa 12 ha zemlje od oca. Danas je on jedan od najvećih i najuspešnijih poljoprivrednika u Vojvodini. Od kako zna za sebe puno radi, radeći uči i primenjuje ta svoja znanja. Da bi došao do ovog što danas ima i priznanja najboljeg u okruženju kaže:

- Ima sve to svoj redosled. Uvek sam osluškivao tržište. Na početki sam radio bašte, jer je to tada išlo. Kada su svi sejali za sebe, ja sam imao velike površine pod lubenicama. Od 73. do 80-tih sam posejao 60 jutara lubenica i te pare koje sam zaradio ulagao sam u mehanizaciju. Usluge kojima sam se godinama bavio tada su bile na visokoj ceni. Uvek sam kupovao jaku mehanizaciju, jaču od drugih i pratio trendove - objašnjava gospodin Ćirić. Posle je kupovao kamione, njih 14, bavio se transportom, za „Dijamant“ radio 11 godina. Osim što je išao sa posla na posao išao je i sa puta na put. Prvo iz jednog sela u drugo, obišao države u regionu, a onda i dalje. Ta putovanja doprinela su da razmišlja brže od drugih. Svugde je nalazio na nekoga na koga je mogao da se ugleda, da od njega uči. - Šteta naša što su odavde otišli oni koji nisu trebali da odu. Vredni i mudri, uglavnom mladi ljudi. Oni rade kod stranaca, ali neće od njih dobiti prava znanja, već samo delove. Najvažnije je imati dobrog komšiju. Ko ima dobrog, mudrog komšiju, koji rano ustaje i od kojeg može svašta da se vidi i čuje, taj je u prednosti - kaže naš sagovornik i dodaje da je baveći se uslugama, najviše naučio, a radeći u Apatinu sa

najboljim agronomom, na ritskoj zemlji, sa maksimalnim učinkom, i diplomirao. Kada su njegove njive postale najbolje, a radio je po celoj Vojvodini, drugi su počeli da prate njega. Gospodin Ćirić je mnogima postao uzor. A sa zasadima jabuka postavio je težak, teško dostižan zadatak pred nove snage koje nameravaju da se upuste u ove, poljoprivredne vode. Za svoj rad dobio je brojna priznanja. Veliku satisfakciju nalazio je u porodici. Pre svih podrška mu je bila supruga koja ga je dugi niz pratila, dok sin Živica nije stasao i preuzeo deo obaveza. Milan i Đorđe su unuci, obrazovani, sa iskustvom boravka u preko 30 zemalja i odličnim znanjem enleskog jezika. Oni znaju ono što njihov deda ne zna, a ono što deda zna, on je ubeđen da će lako savladati. Tu je i jedan praunuk. - Cela porodica je uključena u ovaj posao. To smatram najvećim uspehom, volju da radim i dalje. Sin ne može sve sam, ali ne znam šta bih radio da nije ovoga, da idem u ludnicu ili bolnicu - šali se ovaj zadovoljan, ostvaren 65-togodišnjak. Za razliku od mnogih koji su počinjali, ali ništa nisu ulagali, pa su imali i takav rezultat, on je ulagao mnogo i najbolje. Jer, ili se radi ili ne.

Mladim ljudima poručuje da rano ustaju i kasnije ležu, ali ne da provode vreme u kafani i dimu već na parceli, u fabrici, negde gde se uči. I da se mladi ljudi žene i udaju za onoga koga upoznaju na radnom mestu, a ne u kafiću. Danas se sve izokrenulo. Mladi noću arbajtuju, a danju spavaju, a zna se da ni voćka ne može da rađa u hladovini. Takvi neće sarzreti ni u 50-oj godini. Samo rad čoveka usavršava. Treba ulagati u posao. Što bolje seješ bolje ćeš kositi i što bolje seme odabereš to bolji prinos imaš. Jer kakvo seme takav rod. Sve su to narodne mudrosti koje je ovaj poljoprivrednik, suprug, otac, deda i pradede proživio i primenio u svom životu, i posle toliko godina i rada, veruje i dalje od njih. Pošten i posvećen rad doneli su mu zadovoljstvo i mesto najboljeg.

[Više fotografija pogledajte u našoj Galeriji fotografija.](#)